

Posuzování koncepcí podle zákona o EIA

M. Frieb, I. Kašparová, M. Martiš, E. Nováková, J. Vavroušek: Policy Evaluation According to the Law of EIA. Život. Prostr., Vol. 30, No. 1, 9–14, 1996.

The Law No. 244/1992 about the evaluation of environmental impact assessment in § 14 limited the term conception and general process of evaluation of conceptions from the viewpoint of environmental impacts. The article clarifies methodological directions for evaluation of influences of conceptions on the environment that was elaborated at the Ministry of Environment of ČR in 1993, and after its judgement in 1995, the direction utilizable for practice was elaborated. The methodological directive contains steps and criteria for evaluation of conceptions, drafts for elaboration of a review and proceeding of the procedure of conception evaluation by stages.

Právní normy

Zatímco směrnice Evropské unie (tehdy společenství) k hodnocení vlivů na životní prostředí č. 85/337/EEC z r. 1985 ještě nezahrnuje posuzování koncepcí ve vztahu k životnímu prostředí, konvence Evropské hospodářské komise OSN o hodnocení vlivu na životní prostředí přesahujícího hranice státu z r. 1991 (Espoo konvence) již jednoznačně směřuje do předprojektové a koncepční fáze: *"hodnocení vlivu na životní prostředí se provádí přinejmenším na úrovni projektu navrhované činnosti. Strany se také v patřičném rozsahu snaží používat zásady hodnocení vlivu na životní prostředí na politiky, plány a programy"* (čl. 2, ods. 7.).

Do československé (následně české) legislativy o životním prostředí vnesl problematiku hodnocení (posuzování) koncepcí z hlediska životního prostředí zákon FS č. 17/1992 Sb.

"Zásady ochrany životního prostředí a posuzování vlivů činností a jejich důsledků na životní prostředí jsou přiměřeně uplatňovány i při přípravě rozvojových koncepcí a programů a návrhů právních předpisů" (§ 20, ods. 2).

V zákonu ČNR č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, který v souladu s tehdy platnými kompetenčními vymezeními řeší podrobnou, zejména procedurální stránku posuzování vlivů na životní prostředí v rámci systému státní správy v České republice, se "koncepcí" rozumí *"koncepte předkládaná a schvalovaná na úrovni ústředních orgánů státní správy, a to v oblasti*

energetiky, dopravy, zemědělství, nakládání s odpady, těžby a zpracování nerostů, rekreace a turistiky. Za koncepci se dále považuje územně plánovací dokumentace a směrný vodohospodářský plán" (§ 14, ods. 1).

V rozporu s původním federálním zákonem o životním prostředí nejsou v českém zákoně o posuzování vlivů na životní prostředí zahrnuty právní předpisy. Neopominutelnost stanoviska příslušného orgánu (MŽP ČR) při projednání koncepcí je dána § 14, ods. 4 zákona ČNR č. 244/92 Sb. (*"schvalující orgán neprojedná koncepci bez stanoviska příslušného orgánu"*).

Metodický návod pro posuzování koncepcí

Ve snaze napomoci uvést § 14 zákona ČNR č. 244/1992 Sb. do rutinní praxe, na podnět MŽP ČR, zpracoval Institut aplikované ekologie ČZU v Kostelci nad Černými lesy r. 1993 návrh "Obecného metodického návodu pro posuzování vlivů koncepcí na životní prostředí" (dále Metodický návod). Tento materiál byl r. 1994 poskytnut k posouzení všem zainteresovaným orgánům české vlády a pak na základě připomínek ministerstva obrany, financí, průmyslu a obchodu, hospodářství a hlavního hygienika ČR a po spolupráci s experty z dalších vědeckovýzkumných a projekčních pracovišť byl pod záštitou MŽP ČR r. 1995 dopracován do současné podoby.

Základní přístup

Pojem *koncepce* se v tomto materiálu užívá jako obecný, zastřešující, pro základní souhrn principů, cílů, postupů a prostředků k naplnění určitého záměru. Jde o materiál programového a regulativního charakteru, jenž je předkladatelem postoupen k připomínkovému řízení (nebo k jiné relevantní proceduře, stanovené příslušnými předpisy) a následně je schvalujícím orgánem přijat jako závazná směrnice pro další vytyčování, orientaci a regulaci rozvojových aktivit.

Pod pojmem *politika* se zde chápe sektorová (resortní, odvětvová) nebo generální (zahrnující rozvoj všech sektorů ve vymezeném prostoru a čase) koncepce rozvoje, která stanovuje obecné cíle a přístupy k jejich dosažení v horizontu zhruba 3–4 let.

Jako *program* se zde chápe sektorová nebo generální koncepce rozvoje, která stanovuje specifické cíle a přístupy k jejich dosažení v horizontu do 2–3 let.

Metodický návod předpokládá, že koncepce, která v souladu s § 14, zákona ČNR č. 244/1992 Sb. podléhá posouzení vlivů její realizace na životní prostředí, se zpracovává ve variantách. Doporučuje uvažovat dvě aktivní varianty (reprezentující zásadní změny oproti současné politice nebo programu) a porovnávat je s variantou nulovou (prolongací současného stavu, beze změny).

Systém variant se doporučuje proto, aby v průběhu přerodu dosavadních, zhusta obecných koncepčních principů a trendů do podoby zcela konkrétních projektů, byla trvale garantována ekologická, ekonomická i společenská přijatelnost finální verze dané koncepce. Proto by se v jednotlivých variantách měla uvažovat obecná ekologická a ekonomická únosnost aplikace záměrů v širších územních souvislostech (např. lokalizace a hustota staveb typu spaloven), klíčové časové etapy realizace záměru (kdy a jak lze ještě do charakteru a rozsahu realizace záměru zasáhnout), rozhodující technologické uzly, stejně jako prostorové návaznosti realizací určitých aktivit (např. liniových staveb).

V proceduře posuzování vlivů koncepcí na životní prostředí se z logiky zákona ČNR č. 244/1992 Sb. přiměřeně uplatňují základní procesní postupy posuzování vlivů pro stavby, technologie a jiné aktivity na projektové úrovni. Metodický návod navrhuje tyto základní náležitosti procedury posuzování koncepcí:

posouzení - samostatná část koncepce hodnotící vlivy jejího uplatnění na životní prostředí, věcně odpovídající dokumentaci o hodnocení vlivů na životní prostředí,

posudek - zhodnocení posouzení zejména s ohledem na jeho úplnost, na vyjádření veřejnosti, na úplnost zjištěných kladných a záporných vlivů koncepce na životní prostředí, na varianty řešení, na návrhy opatření a podmínek pro vyloučení nebo snížení nepříznivých vlivů koncepce na životní prostředí,

stanovisko - stanovisko příslušného orgánu vycházející z posudku, zpracovaného na základě posouzení a s přihlédnutím k vyjádření veřejnosti,

projednání koncepce - jednání schvalujícího orgánu završené rozhodnutím, jímž se projednávaná koncepce stává závazným programovým a regulativním dokumentem, tento dokument budou respektovat jak zpracovatelé projektů konkrétních záměrů v rámci věcného a časového dosahu této koncepce, tak orgány, které na základě těchto projektů vydávají povolující rozhodnutí, popřípadě opatření podle zvláštních předpisů.

Předpokládá se, že "posouzení" jako samostatnou část koncepce zpracuje její předkladatel. Určitým vodítkem se mohou stát osnovy a hlediska načrtnutá v Metodickém návodu. Posudek a návrh stanoviska by měla zpracovat osoba, jež je k tomu pověřena příslušným orgánem (MŽP ČR).

Osnova a hlediska posouzení koncepce

S ohledem na širší záběr a různorodost koncepcí navrhuje Metodický návod především základní obecné principy hodnocení možných účinků realizace jednotlivých zamýšlených rozvojových směrů a aktivit na životní prostředí. Tyto obecné principy je třeba při konkrétní aplikaci vždy přizpůsobit charakteru a poslání posuzované koncepce.

Základem posouzení je hodnocení vlivů jednotlivých typů (bloků) činností, které jsou pro tu kterou koncepci nosné, na klíčové složky životního prostředí. Výčet posuzovaných činností určí zpracovatel koncepce tak, aby jednoznačně pokrývaly všechny nosné směry rozvoje vymezeného sektoru, odvětví, resortu, popříp. území nebo povodí.

Klíčové složky životního prostředí, které mohou být nosnými aktivitami zásadně ovlivněny (přiměřeně podle procedury posuzování vlivů na životní prostředí na úrovni projektu):

Ovzduší	(O)
Voda	(V)
Půda	(P)
Geofaktory	(G)
Fauna, flóra	(F)
Ekosystémy	(E)
Krajina	(K)
Sídla	(S)
Památky	(P)
Tradice	(T)
Zdraví	(Z)
Pohoda	(Po)
Ekonomika	(E)

Všechny oddíly posouzení se musí principiálně zabývat vytyčenými klíčovými složkami, avšak některé postupy dovolují oddělit vztahy mezi činnostmi a složkami, které buď postrádají smysl a vztahy, nebo jsou sice smysluplné, ale ve svém působení ve vztahu k životnímu prostředí indiferentní, takže je stačí pojednat jen stručně (okrajově). Při hodnocení míry závažnosti ovlivnění té které složky životního prostředí se průměrně vychází z dostupných celoplošných datových souborů a jejich interpretací. Posuzují se všechny varianty uvedené v koncepci, a to každá zvlášť.

V zájmu přehlednosti, srovnatelnosti a srozumitelnosti je posuzování založeno především na jednoduchém vyjádření vztahů pomocí stupnic, matic a grafů. Tam, kde jsou k dispozici datové soubory a jejich interpretace v digitální formě a kde to časové a finanční možnosti dovolují, je preferováno posouzení s využitím geografických informačních systémů. Textový komentář má především vysvětlující a upřesňující funkci.

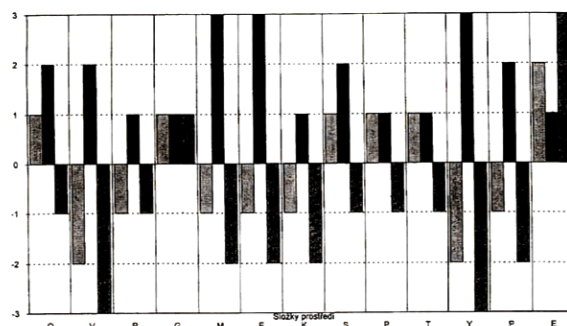
Postupové kroky pro posouzení koncepce

Metodický návod předpokládá 5 kroků pro posouzení koncepce:

1. krok: Kvalifikace míry závažnosti vztahu mezi posuzovanou činností a složkou prostředí již na samém počátku procedury posuzování vyloučí ty vztahy, které není třeba hodnotit a zvýrazní ty, kterým je třeba věnovat zvláštní pozornost. Tento krok je nezbytný pro specifikaci průměrného uplatnění (§ 20, ods. 2 zákona FS č. 17/1992 Sb.) a pro rozhodování o variatním zpracování koncepce.

Stupnice: I. vztah mezi činností a složkou neexistuje,
II. vztah je málo závažný, není však opominutelný,
III. vztah je neopominutelný, ne však mimořádně závažný,
IV. vztah je mimořádně závažný (zcela zásadní, klíčový).

2. krok: Klasifikace působení vztahu. Klasifikace působení posuzované činnosti (varianty) na složku prostředí se děje zasvěceným odhadem. Jde o jednoduchý, dostatečně vypovídající podklad pro vyjádření kvality působení i pro srovnávací posouzení variant. Zvlášť důležité je její grafické vyjádření pro informaci veřejnosti (obr. 1).

1. Srovnání působení tří variant na složky prostředí

Stupnice: -3	Působení: velmi negativní
-2	středně negativní
-1	málo negativní
0	indiferentní
+1	málo pozitivní
+2	středně pozitivní
+3	velmi pozitivní

3. krok: Zhodnocení reakce (odezvy) systému na působení. Reakce systému (složky životního prostředí) není zpravidla lineárně úměrná klasifikaci působení (2. krok). Významně se do ní promítá míra odolnosti nebo citlivosti, resp. zranitelnosti biologického, přírodního, antropického, kulturního, ekonomického apod. systému.

Stupnice: -3	Reakce: silně negativní
-2	středně negativní
-1	slabě negativní
0	indiferentní
+1	slabě pozitivní
+2	středně pozitivní
+3	silně pozitivní

4. krok: Zhodnocení působení faktoru času. Pozitivní a negativní reakce systému na posuzované činnosti (varianty) nejsou vždy synchronní s jejich nástupem a trváním a kvalitativně konstantní. Faktor "čas" se promítá jak do posuzování různě nastupujících interakcí, tak do zhodnocení koncepce z hlediska trvale udržitelného rozvoje. Jde i o důležitou informaci pro veřejnost, s cílem předejít mylným (ukvapeným) očekáváním a prognózám.

Stupnice: 0: začátek působení dále v daných časových jednotkách (měsíce, roky a pod.) počítaných od začátku působení činnosti (varianty)

5. krok:

a) *zhodnocení vztahů* mezi nosnými aktivitami odvětví, jehož koncepce rozvoje se posuzuje a sektory, odvětvími, resorty, podléhajícími posouzení vlivu koncepcí jejich rozvoje na životní prostředí

b) *zhodnocení důsledků* těchto "meziresortních" vztahů z hlediska širších krajinněekologických souvislostí.

Syntetické zhodnocení dává obraz o limitech a rezervách, o únosném a kritickém zatížení území (obr. 2).

2. Matice vztahů

	E	D	Z	Od	N	R
A1	+3/-3	+1/-1	0/+1	+1/-1	+2/-2	0/-1
A2	+1/-2	+3/-2	0/0	+2/-1	+2/-2	+1/-2
A3	-1/-2	-2/-1	+1/+2	-2/-1	-3/-2	-1/0
A4	+2/-2	+1/-1	+1/+1	-2/+1	+2/-3	+1/-1
A5	+2/-3	+1/-2	-2/+2	+1/+1	+2/-3	-2/+2
A6	-2/-1	+1/-1	+1/+1	0/0	-3/-2	+2/+2

E – energetika
D – doprava
Z – zemědělství
Od – nakládání s odpady
N – těžba a zpracování nerostů
R – reakce a turistika
A 1–6 – nosné aktivity

+1/-1 – vztah aktivity a odvětví (od -3 do +3)/krajinněekologický dopad (od -3 do +3)

Stupnice A: Aktivita:

-3 výrazně omezující rozvoj daného odvětví
-2 citelně omezující rozvoj daného odvětví
-1 lehce omezující rozvoj daného odvětví
0 indiferentní vztah k danému odvětví
+1 lehce podporující rozvoj daného odvětví
+2 citelně podporující rozvoj daného odvětví
+3 výrazně podporující rozvoj daného odvětví

Stupnice B: Mezirezortní vztah má:

-3 silně negativní krajinněekologický dopad
-2 středně negativní krajinněekologický dopad
-1 slabě negativní krajinněekologický dopad
0 bezvýznamný krajinněekologický dopad
+1 slabě pozitivní krajinněekologický dopad
+2 středně pozitivní krajinněekologický dopad
+3 silně pozitivní krajinněekologický dopad

Indikativní kritéria pro posuzování odvětvových koncepcí

Metodický návod obsahuje indikativní soubor opatření ke zmírnění nepříznivých vlivů a ke zlepšení stavu životního prostředí, jež mohou být využity jako náměty pro posuzování koncepcí:

- surovinově a energeticky úsporné technologie, minimalizující nároky na vstupy, a tím zprostředkovaně omezující rozsah čerpání přírodních zdrojů i emise odpadů,
- technologie využívající netradiční zdroje energie a surovin, např. sluneční, větrnou a geotermální energii, biomasu apod.,
- maloodpadové technologie umožňující komplexní využívání zpracovávaných surovin a energie (vč. odpadního tepla) v rámci relativně uzavřených technologických procesů a zároveň minimalizaci objemu a nebezpečnosti (toxicity, karcinogenity apod.) produkovaných a emitovaných odpadů, hluku a vibrací, elektromagnetického a ionizačního záření a odpadního tepla,
- recyklační technologie, které opakovaně využívají pomocné materiály a suroviny, např. slévárenské písky, obaly, vodu (recyklační chlazení) a energii (rekuperace tepla, tepelná čerpadla a pod.),
- čistírenské technologie zachycující škodliviny obsažené v odpadních vodách a plynech všude tam, kde nelze z technických nebo ekonomických důvodů v dohledné době očekávat zavedení maloodpadových technologií (například komunální čistírny odpadních vod, zařízení na detoxikaci spalin apod.),
- technologie zpracování druhotných surovin, zejména odpadů všeho druhu (vč. čistírenských kalů, popílku zachycovaného odlučovači apod.), použitých,

- opotřebovaných nebo poškozených výrobků, použitých obalů, zahrnující i technologie ekologicky neškodného spalování,
- technologie hospodaření s odpady zaměřené na minimalizaci rizik při jejich likvidaci a ukládání,
  - technologie minimalizující negativní fyzikální, chemické a biologické vlivy zemědělských a lesnických činností na životní prostředí, které by omezily, vyloučily nebo kontrolovaly například rozrušování, stlačování a erozi půdy a vnášení cizorodých látek,
  - technologie aktivní péče o životní prostředí, například údržby městské zeleně, obnovy kostry ekologické stability krajiny, rekultivace ploch narušených výstavbou nebo těžbou apod.,
  - ochranné technologie zvyšující bezpečnost práce a zlepšující kvalitu pracovního prostředí (např. odsávání škodlivin, protihlukové stěny).

Posuzování koncepce typu ÚPD VÚC a SVP

Územně plánovací dokumentace velkého územního celku (ÚPD VÚC) a směrný vodohospodářský plán (SVP) jsou specifickými generálními koncepcemi (rozvoj více sektorů v daném prostoru a čase) na úrovni politik (časový horizont ca 5–10 let). Oba tyto plánovací dokumenty mají svou vlastní proceduru přípravy a projednávání, jež nemohou být požadavky § 14 zákona ČNR č. 244/1992 narušeny, ale naopak, prohloubeny a v zájmu environmentální dimenze rozvoje zkvalitněny.

Základní rysy věcné náplně a časového postupu procedury zůstávají stejné, jsou obdobné jako u koncepcí sektorů, odvětví nebo resortů, přizpůsobují se však formě a postupu přípravy a projednávání ÚPD VÚC (na úrovni konceptu) a SVP podle zvláštních předpisů (zákona č. 262/1992 Sb., o územním plánování a stavebním řádu a navazující prováděcí vyhlášky, zákona č. 138/1973 Sb., o vodách a navazujících právních úprav).

Posouzení vlivů realizace ÚPD VÚC nebo SVP zpracovává zhotovitel těchto dokumentů s důrazem na jejich poslání, jímž je především vymezit v daném prostoru (hranice VÚC, hranice povodí) body, plochy a koridory nabízející možnosti (rezervy) pro rozvoj určité aktivity (aktivit) a naopak, vymezit zde limity (meze) vylučující, resp. podmíněně umožňující určité formy rozvoje. Toto posouzení je nedílnou součástí příslušné kapitoly ÚPD VÚC a SVP o souvislostech ve sféře životního prostředí.

V obsahové náplni posouzení se v případě ÚPD VÚC a SVP zahrne zhodnocení vzájemných vztahů nosných aktivit klíčových odvětví v daném území a zhodnocení krajinněekologických souvislostí těchto vztahů.

Ke zmírnění nepříznivých vlivů realizace ÚPD VÚC

nebo SVP a ke zlepšení stavu životního prostředí v dotčeném území přináší Metodický návod indikativní soubor opatření, jež je možno využít jako náměty pro posuzování koncepcí tohoto typu:

- obnovení systému ekologické stability krajiny, který zabezpečuje její větší odolnost proti nepříznivým vnějším vlivům (a tím zároveň i vyšší přirozenou úrodnost) a umožňuje zachování biodiverzity a genofondu organismů,
- racionální čerpání přírodních zdrojů a zabezpečení rekultivace míst těžby neobnovitelných zdrojů, resp. reprodukce obnovitelných zdrojů,
- optimalizace vodního režimu krajiny, péče o vodní zdroje,
- ekologicky šetrné zemědělství a lesnictví s využitím alternativních technologií,
- optimalizace zásahů do volné krajiny při výstavbě komunikací, vodních děl, meliorací a průmyslové výstavbě apod.,
- optimální urbanizace krajiny a vytváření kvalitního a esteticky hodnotného sídelního, obytného, rekreačního a pracovního prostředí,
- vytváření místních relativně uzavřených cyklů výroby a spotřeby umožňujících co nejdokonalější využití hmotných, energetických i informačních vstupů, a tím i minimalizaci dopravních nákladů a negativních vlivů na životní prostředí regionu,
- ekologicky únosná lokalizace těch výrob ohrožujících prostředí, které nebude možno zrušit, dále lokalizace center zneškodňování nebezpečných odpadů, spaloven, řízených skládek, závodů na zpracování odpadů apod.,
- podstatně dokonalejší ochrana přírody, přírodních zdrojů a kulturních památek, zahrnující i racionální řízení chráněných krajinných oblastí.

Veřejnosti musí být dána možnost seznámit se s ÚPD VÚC nebo SVP a vznést své připomínky. Územní plány vojenských újezdů nepodléhají veřejnému připomínkování. Schvalující orgány neprojednávají podle návrhu Metodického návodu ÚPD VÚC nebo SVP bez stanoviska příslušného orgánu ve smyslu § 14 zákona ČNR č. 244/1992 Sb.

Posudek a návrh stanoviska by měla zpracovat osoba, jež je k tomu pověřena příslušným orgánem (MŽP ČR).

Posudek

Zákon ČNR č. 244/1992 Sb. neobsahuje žádné údaje o posudku. Metodický návod doporučuje, aby se oprávněná osoba pověřená zpracováním posudku a návrhu stanoviska k posuzované koncepci ve svém posudku zaměřila na:

- celkovou úroveň zhodnocení vlivu realizace koncepce a jejích jednotlivých variant na životní prostředí (formální a faktická úplnost posouzení vlivu na prostředí v návrhu koncepce),
- rozsah a závažnost nevyhnutelných účinků na životní prostředí,
- úroveň opatření ke zmírnění negativních účinků uplatnění koncepce (jednotlivých variant) na životní prostředí (úroveň flexibilních a nízkonákladových opatření k redukci potenciálně výrazně škodlivých dopadů na životní prostředí na přijatelnou míru),
- úroveň opatření ke zlepšení stavu životního prostředí uplatněním koncepce,
- vztah mezi krátkodobou exploatací přírodních zdrojů a životního prostředí a zajištěním dlouhodobé produktivity ve smyslu trvale udržitelného rozvoje,
- záruku reprodukce obnovitelných přírodních zdrojů,
- míru a racionalitu využívání neobnovitelných přírodních zdrojů,
- vyhodnocení připomínek veřejnosti,
- shrnutí a doporučení realizace té varianty, která se jeví z hlediska vlivů na životní prostředí jako nej přijatelnější, příp. zdůvodnění skutečnosti, proč ani jedna z předkládaných variant rozvoje není přijatelná z hlediska dopadů na životní prostředí. Návrh stanoviska o vyhodnocení vlivů koncepce by měl obsahovat:
- základní identifikační údaje o zaměření koncepce a jejím předkladateli,
- vyhodnocení variant, vyhodnocení připomínek veřejnosti k nim,
- zdůvodnění ekologicky nej přijatelnější varianty,
- formulace podmiňujících opatření pro realizaci koncepce.

Etapizace procedury posuzování koncepcí

Metodický návod rozpracovává etapizaci procedury posuzování koncepcí v návaznosti na § 14 odst. 2–5 zákona ČNR č. 244/1992 Sb., takto:

1. Předkladatel koncepce zajistí – po dohodě s příslušným orgánem – zveřejnění návrhu zásad koncepce a netechnického souhrnu, buď publikací v běžně dostupném celostátním periodiku (v případě ÚPD VÚC nebo dílčí části SVP v regionálním periodiku), nebo jiným vhodným způsobem, který zaručí zájemcům z řad veřejnosti možnost seznámit se s její podstatou. Občanským iniciativám, dotčeným obcím a dalším zájemcům umožní seznámit se s celým návrhem koncepce. Při přípravě textu návrhu koncepce pro zveřejnění jsou respektovány platné předpisy pro práci s informacemi.

2. Návrh koncepce je zveřejněn po řádném připomín-

kovém řízení (nebo jiné relevantní proceduře, stanovené zvláštními předpisy), nejméně však 60 dnů před projednáním koncepce.

3. Veřejnost má možnost uplatnit své připomínky u předkladatele do 15 dnů po zveřejnění návrhu koncepce. Došlé připomínky se evidují v samostatné spisové knize.

4. Předkladatel zašle návrh koncepce zpracovaný s přihlédnutím k případným připomínkám veřejnosti (včetně kopie těchto připomínek a spisové knihy zřízené pro tuto agendu) příslušnému orgánu.

5. Příslušný orgán předává neprodleně pověřené oprávněné osobě podklady k návrhu koncepce zaslané předkladatelem spolu s připomínkami veřejnosti a související agendou ke zpracování posudku a návrhu stanoviska.

6. Pověřená oprávněná osoba zpracuje posudek hodnotící úroveň posouzení vlivů realizace navrhované koncepce na životní prostředí v návaznosti na předávání příslušných podkladů příslušným orgánem.

7. Příslušný orgán vydá stanovisko k návrhu koncepce do 30 dnů od jeho doručení předkladatelem (s výjimkou případů, kdy je sám předkladatelem). Příslušný orgán v dohodě s předkladatelem zveřejní stanovisko k návrhu koncepce, příp. též s vyjádřením předkladatele způsobem stejným – je-li to možné a účelné – jakým byl zveřejněn výchozí návrh koncepce.

8. Schvalující orgán neprojednává koncepci bez stanoviska příslušného orgánu.

9. Aktivity spojené s obranou státu nepodléhají hodnocení podle § 14 zákona ČNR č. 244/92 Sb.

10. V případě sporu, zda návrh koncepce má být předmětem posouzení, je rozhodující stanovisko MŽP ČR. Rozhodnutí o tom, zda koncepce bude podléhat posouzení (screening) a v jakém rozsahu má být posouzena (scoping), vydá MŽP ČR v rámci řádného připomínkového řízení (nebo jiné relevantní procedury, stanovené zvláštními předpisy).

Literatura

- Frieb, M., Kašparová, I., Martiš, M., Nováková, E., Vavroušek J., 1995: Obecný metodický návod pro posuzování vlivů koncepcí na životní prostředí (zákon ČNR č. 244/1992 Sb., § 14). Návrh pro Ministerstvo životního prostředí ČR. Institut aplikované ekologie České zemědělské univerzity v Praze, Kostelec nad Černými lesy, 24 pp.